

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg kan ikke huske den konkrete debat, men det er ligegyldigt, for problematikken kan jeg godt.

Det, det drejede sig om, var konkret at undgå, at kvinder bliver stenet i Iran. Man har altså to måder:

Man kan lave en resolution, hvor man for-dømmer det, og så kan landet blive rasende over det og sige, at det skal man ikke blande sig i. Det er risikoen ved den ene metode.

Den anden metode er den diplomatiske metode, hvor man sikrer sig det måske som mod-ydelse. Nu kan jeg ikke huske den konkrete situation, men jeg kender problematikken. Så udstiller man ikke Iran på verdensscenen, men Iran lover ikke at stene. Iran har jo lavet moratorium på steningerne.

Hvis hr. Søren Søndergaard vil have flere detaljer, skal vi jo tage det et andet sted end her. Men det, der har været det væsentlige, har jo selvfølgelig helt givet været at sikre de konkrete kvinder, som der var debat om på det tidspunkt, og så vidt jeg erindrer, sagt til hr. Søren Søndergaard, så lykkedes det at forhindre steningerne.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Jeppe Kofod som ordfører i anden omgang.

Jeppe Kofod (S):

Jeg vil også sige tak for besvarelsen af de spørgsmål, der er stillet til udenrigsministeren her i debatten. Jeg tror, det er utrolig vigtigt, som udenrigsministeren nævnte, at der er bred tilslutning til de principper, vi har for det danske medlemskab af FN's Sikkerhedsråd, men også for FN-politikken generelt.

Her noterede jeg mig også, at udenrigsministeren sagde, at vi jo skal varetage interesser. Vi er jo valgt. Vi er en del af en valggruppe, men vi er sådan set vel også, og det skal jeg måske have udenrigsministeren til at bekræfte, fælles nordisk kandidat til FN's Sikkerhedsråd.

Det er jo sådan, at der er en systematik i, at de nordiske lande er repræsenteret i FN's Sikkerhedsråd – en systematik, som er vigtig at bevare, fordi vi i de nordiske lande jo traditionelt sætter de her problemstillinger om udviklingsbistand, om at håndtere bløde sikkerhedstrusler meget højt på dagsordenen i FN, og det mener jeg man skal gøre fremover.

Så nævnte udenrigsministeren splittelsen omkring Irak. Her vil jeg også gerne takke for kommentaren og blot opfordre til, at man i den for-

bindelse støtter generalsekretæren, Kofi Annan, og det high level-panel, som udenrigsministeren har nævnt flere gange, i deres arbejde med at reformere og effektivisere FN's Sikkerhedsråd, fordi det jo er en kendt sag, at Irakkrigen splittede FN, og at FN i den grad kom til at stå meget svagt, og at nogle lande og nogle politikere nærmest afskrev FN og FN's Sikkerhedsråd som rammen for at håndtere globale trusler. Det synes jeg er meget ærgerligt.

Så vil jeg også gerne sige om diskussionen om fremtidens FN, at jeg tror, det er meget vigtigt, også når Danmark bliver medlem af Sikkerhedsrådet – udenrigsministeren nævnte det – at man vel især fokuserer på Afrika. Det synes jeg er meget, meget vigtigt.

Kl. 14.00

Vi ved også godt, at mange af de forfærdelige humanitære konflikter i dagens verden netop finder sted i Afrika. Der tror jeg, det er vigtigt, at Danmark arbejder for et princip, hvor det nogle gange kan være mere kriminelt ikke at gribe ind for at stoppe overgreb på mennesker, krænkelse af menneskerettigheder, end det er at gribe ind.

Det er meget vigtigt, at man respekterer menneskerettighederne, og jeg tror, det er vigtigt specielt i Afrika, hvor interessen jo ikke er så stor som i forhold til andre dele af verden, eksempelvis Mellempøsten.

Så vil jeg også gerne takke for, at udenrigsministeren nævnte reformbestrebelse. Jeg ved godt, at det ikke eksplicit er knyttet til Danmarks medlemskab af FN's Sikkerhedsråd. Men det er klart, at Danmark får en platform som medlem af FN's Sikkerhedsråd til at hjælpe reformarbejdet og effektiviseringsarbejdet, som bl.a. Kofi Annan har sat sig i spidsen for, og i den forbindelse synes jeg, det er vigtigt, at man tager det meget alvorligt, og at man kigger på konkrete forslag.

Jeg har noteret, at udenrigsministeren er enig i, at antallet af permanente medlemmer i Sikkerhedsrådet bør udvides ikke bare med Tyskland og Japan, men også med udviklingslande, at der skal være en mere regional repræsentation i Sikkerhedsrådet for at give det en større vægt og legitimitet i arbejdet, men også som udenrigsministeren nævnte, at man bør arbejde for større konneksion i EU-synspunkterne i Sikkerhedsrådet både på åbne og lukkede sikkerhedsrådsmøder. Det synes jeg ville være helt fornuftigt.

Man skal også begrænse adgangen til veto, f.eks. ved at man motiverer brug af veto med